

Ter dankbare herinnering aan

Joep Hanssen

weduwnaar van

Rita Vreuls

☀ 26 juli 1927 te Ubach over Worms

† 13 december 2012 te Landgraaf, voorzien van H. Sacrament der Zieken

Op 18 december hebben wij afscheid van hem genomen in het crematorium te Heerlen.

Pap heeft een zwaar, maar ook een heel fijn leven gehad. Hij stamt uit een katholiek gezin met 6 kinderen. Zijn vader was postbode en zijn moeder zorgde voor de kinderen. Hij trouwde en kreeg 3 zonen waar hij zijn hele leven trots op is geweest. Rita, zijn vrouw, werd ziek en leed aan MS. Een ziekte waar men destijds geen medicijnen tegen had. Pap heeft bijna 20 jaar voor haar gezorgd. Of dat nu thuis was, in Leersum, in een revalidatiekliniek of naderhand in de verpleegkliniek te Heerlen. Hij deed dat liefdevol en met een overgave waar wij heel erg trots op zijn. Wij hebben ons wel eens afgevraagd waar hij de kracht vandaan haalde. Toen wij hem dat jaren later vroegen, gaf hij aan dat hij daar nooit over nagedacht had. Hij deed het gewoon. Dit typeerde pap ook heel erg. Een man van weinig woorden, die zijn ding gewoon deed. Maar hij genoot ook van het leven.

Hij heeft jaren gevoetbald en was keeper bij de RKVV Rimburch, sloeg enkele jaren de dikke trom bij de fanfare en was ruim 70 jaar lid van Zangvereniging Eendracht te Rimburch. Hij zong in het kerkkoor en heeft de laatste jaren vooral veel vreugde beleefd met de Brokkelzer Hobbyzangers, waar hij zelfs tijdens zijn ziekte de laatste jaren nog veel over sprak.

De Rooms Katholieke kerk heeft hem onderscheiden met de Pro Ecclesia et Pontifice omdat hij zich meer dan 25 jaar op bijzondere wijze in lokaal verband had ingezet voor de Kerk en samenleving in Rimburch.

De Carnavalsvereniging van Rimburch heeft hem jaren geleden benoemd tot ridder van de Vergulde Wespel, een onderscheiding die je kreeg als je veel voor het dorp had betekend.

Nadat mam in 1976 was overleden leerde hij een nieuwe partner kennen. Met haar heeft hij tot aan zijn ziekte hele fijne jaren gehad. Hun favoriete vakantieland was Oostenrijk en toen zij niet meer zo ver weg wilden rijden zochten zij het iets dichterbij huis. De Eifel, het Sauerland en de Mosel hebben ze tezamen heel wat jaartjes bezocht.

Toen pap ziek werd is hij in de Dormig terecht gekomen. Daar hebben ze hem altijd met veel liefde verzorgd.

Familie en vrienden zijn hem tot op het laatst blijven bezoeken. Daar heeft hij heel erg van genoten.

Met een uitje naar Rimburch kon je hem ontzettend gelukkig maken. Hij vond het alleen verschrikkelijk als hij weer terug moest.

Uiteindelijk heeft hij zich daar het laatste halfjaar ook bij neergelegd.

Toen Frans, zijn jongere broer, in augustus kwam te overlijden heeft hem dit heel erg aangegrepen. Ondanks zijn dementie heeft hij dit bewust meegemaakt.

Vanaf die tijd is hij ook langzaam achteruit gegaan. Hij kreeg last van allerlei kwaaltjes, die met medicijnen niet meer te verhelpen waren.

Zijn lichaam raakte op.

Pap wij zijn er trots op jou als vader te hebben gehad en wij zullen je nooit vergeten.

Sjef en Krystyna, Tom en Aggie en Rob.

De familie dankt u voor uw medeleven en aanwezigheid bij het afscheid.